

Pakeitimas 2**Konrad Szymański**

ECR frakcijos vardu

Pranešimas**A7-0047/2014****Anne Delvaux, Konrad Szymański**

2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija

COM(2013)0169 – 2013/2135(INI)

Pasiūlymas dėl rezoliucijos (Darbo tvarkos taisyklių 157 straipsnio 4 dalis), keičiantis ne teisėkūros pasiūlymą dėl rezoliucijos A7-0047/2014**Europos Parlamento rezoliucija dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos***Europos Parlamentas,*

- atsižvelgdamas į Komisijos žaliąją knygą „2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija“ (COM(2013) 0169),
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 191, 192 ir 194 straipsnius,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. vasario 17 d. rezoliuciją dėl strategijos „Europa 2020“¹,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/27/ES dėl energijos vartojimo efektyvumo, kuri iš dalies keičia direktyvas 2009/125/EB ir 2010/30/ES bei atšaukia direktyvas 2004/8/EB ir 2006/32/EB²,
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją, kuri iš dalies keičia ir vėliau panaikina direktyvas 2001/77/EB ir 2003/30/EB³,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 994/2010 dėl dujų tiekimo saugumo užtikrinimo priemonių⁴,
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 347/2013 dėl transeuropinės energetikos infrastruktūros gairių, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 1364/2006/EB ir kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 713/2009, (EB) Nr. 714/2009 ir (EB) Nr. 715/2009⁵, taip pat į 2013 m. spalio 14 d. Europos Komisijos priimtą pirmąjį visos Sąjungos bendros svarbos energetikos infrastruktūros projektų sąrašą,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 13 d. Komisijos komunikatą „Antroji strateginė energetikos apžvalga. ES energijos tiekimo užtikrinimo ir solidarumo veiksmų planas“ (COM(2008)0781),

¹ OL C 188 E, 2012 6 28, p. 42.

- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/91/ES dėl pastatų energetinio naudingumo¹,
- atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. (...)/2013, kuriuo sukuriamas Europos infrastruktūros tinklų priemonė, iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 913/2010 ir panaikinami reglamentai (EB) Nr. 680/2007 ir (EB) Nr. 67/2010, projektą,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 28 d. Komisijos baltąją knygą „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“ (COM(2011) 0144) ir į 2011 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“²,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. Komisijos komunikatą „Konkretingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011) 0112) ir į 2012 m. kovo 15 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plano³,
- atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 20 d. Komisijos komunikatą „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planas“ (COM(2011) 0571) ir į 2012 m. gegužės 24 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl efektyviai išteklius naudojančios Europos⁴,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 15 d. Komisijos komunikatą „Energetikos veiksmų planas iki 2050 m.“ (COM(2011) 0885) ir į 2013 m. kovo 14 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Energetikos veiksmų planas iki 2050 m. – energija ateičiai“⁵,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“ (COM(2012) 0582),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl efektyvaus energijos vartojimo veiksmų plano peržiūros⁶,
- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 27 d. Komisijos komunikatą dėl pažangos, pasiektos naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją, ataskaitos (COM(2013) 175),
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl skalūnų dujų ir skalūnų alyvos gavybos poveikio aplinkai¹,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 21 d. rezoliuciją dėl skalūnų dujų ir skalūnų alyvos pramoninių, energetinių ir kitų aspektų²,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl klimato kaitos

¹ Priimti tekstai, 2012 11 21, P7_TA(2012) 0443.

² Priimti tekstai, 2012 11 21, P7_TA(2012) 0444.

- konferencijos Dohoje, Katare (ŠK 18)¹,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 23 d. rezoliuciją dėl klimato kaitos konferencijos Varšuvoje, Lenkijoje (ŠK 19)⁴,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 12 d. rezoliuciją „Mikrogeneravimas: mažo masto elektros energijos ir šilumos gamyba“⁵,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. gegužės 21 d. rezoliuciją dėl dabartinių atsinaujinančiosios energijos uždavinių ir galimybių Europos energijos rinkoje⁶,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 6 d. Komisijos komunikatą „Atsinaujinančioji energija –reikšmingas Europos energijos rinkos objektas“ (COM(2012)0271) ir į 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl dabartinių atsinaujinančiosios energijos uždavinių ir galimybių Europos energijos rinkoje⁷,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 15 d. Komisijos komunikatą „Postūmis energijos vidaus rinkai“ (COM(2012) 0663) ir į 2013 rugsėjo 10 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl postūmio energijos vidaus rinkai⁸,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 27 d. Komisijos komunikatą dėl anglies dioksido surinkimo ir saugojimo Europoje ateities perspektyvų (COM(2013) 0180) ir 2014 m. sausio 14 d. Parlamento rezoliuciją dėl 2013 m. įgyvendinimo ataskaitos „Anglies dioksido surinkimo ir saugojimo technologijų plėtra ir taikymas Europoje“⁹,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 14 d. Komisijos ataskaitą „Europos anglies dioksido rinkos padėtis 2012 m.“ (COM(2012) 0652),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 16 d. Komisijos komunikatą dėl ES prisitaikymo prie klimato kaitos strategijos (COM(2013) 0216),
 - atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl išmetamo ŠESD kiekio sumažinimo 80–95 proc. iki 2050 m., palyginti su 1990 m. lygiu,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 6 d. rezoliuciją „Informacinių ir ryšių technologijų sutelkimas siekiant lengviau pereiti prie efektyvaus energijos vartojimo ir mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų ekonomikos“^{4c},
 - atsižvelgdamas į bendrus Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto svarstymus pagal Darbo tvarkos taisyklių 51 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 10 d. ataskaitą „Plieno pramonės bendras sąnaudų poveikio vertinimas“, kurią Komisijos užsakyму atliko Europos politikos studijų centras,
 - atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Ekologiško augimo darbo vietų kūrimo potencialo išnaudojimas“ (SWD(2012)0092),

¹ Priimti tekstai, 2012 11 22, P7_TA(2012) 0452.

- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 12 d. rezoliuciją „Bendradarbiavimas su užsienio partneriais energetikos politikos klausimais. Strateginis požiūris siekiant saugaus, tvaraus ir konkurencingo energijos tiekimo“¹,
 - atsižvelgdamas į bendrą Komisijos ir Tarptautinės darbo organizacijos pranešimą „Perėjimas prie ekologiškos ekonomikos. Socialiniai aspektai“,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją „Mėlynasis augimas. Tvaraus augimo ES jūrų, jūrų transporto ir turizmo sektoriuose skatinimas“²,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2020–2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija“ (COM(2014)15),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Energijos kainos ir išlaidos Europoje“ (COM(2014)21),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą bei Vystymosi komiteto ir Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomones (A7-0000/2014),
- A. kadangi energijos tiekimo saugumas, ekonominis ir technologinis konkurencingumas ir klimato tikslai yra labai svarbūs ES ir šie klausimai yra neatskiriama tarpusavyje susiję, todėl turi būti sprendžiami ir vertinami vienodai;
 - B. kadangi tvarus vystymasis yra paremtas subalansuotais aplinkos apsaugos, ekonominės ir socialinės plėtros ramsčiais; kadangi 2030 m. klimato ir energetikos politika reikia derinti atidų dėmesį ilgalaikiams ir trumpalaikiams išpareigojimams klimato kaitos srityje su būtinybe spręsti svarbius ekonominius ir socialinius klausimus, pvz., energetinio saugumo, didelių pramonės ir namų ūkių energijos išlaidų, būtinybės kurti darbo vietas ir atkurti ekonomiką, taip pat perėjimo prie tvaraus augimo modelio;
 - C. kadangi tai pripažįstama Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), kurioje nurodyta, kad Europos Sąjungos energetikos politika siekiama užtikrinti energijos rinkos veikimą, tarpusavio jungtis, energijos tiekimo saugumą, skatinti energijos vartojimo efektyvumą bei taupymą ir atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimą, ir kad Sąjungos aplinkos politikos tikslai privalo numatyti aplinkos kokybės išlaikymą, saugojimą ir gerinimą, žmonių sveikatos apsaugą, apdairų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą ir tarptautinio lygmens priemonių, skirtų regioninėms ar pasaulinėms aplinkos – pirmiausia klimato kaitos – problemoms spręsti, rėmimą;
 - D. kadangi investuotojams ir pramonei reikia aiškios ir ilgalaikės ES klimato ir energetikos politikos sistemos, kuriai būdingas didesnis tikrumas, siekiant skatinti vidutinės trukmės ir ilgalaikės privačiojo sektoriaus investicijas, mažinti su tuo susijusią riziką ir pasinaudoti pasaulinės rinkos teikiamomis galimybėmis;
 - E. kadangi būtina užtikrinti ES konkurencingumą pasaulio rinkoje;

- F. kadangi tyrimai rodo, kad bendros įvairių gamybos šaltinių sistemos sąnaudos ir poveikis labai skiriasi; kadangi į šiuos aspektus taip pat reikėtų atsižvelgti rengiant ES klimato ir energetikos politiką;
- G. kadangi pastarąjį dešimtmetį galutinė energijos kaina nuolat didėjo ir dėl to stiprėja ES piliečių susirūpinimas, o įmonės ir pramonė patiria didelių išlaidų;
- H. kadangi dėl vis didėjančių energijos kainų Europoje padidėjo energijos nepritekliaus; kadangi būtina atkreipti dėmesį į klimato ir energetikos politikos poveikį ne tik pažeidžiamiausioms visuomenės grupėms, bet ir mažas arba vidutines pajamas gaunantiems namų ūkiams, kurių gyvenimo lygis pastaraisiais metais pablogėjo;
- I. kadangi energetikos sistemos modernizacijai, nepriklausomai nuo 2030 m. pagrindų apimtyje priimtų sprendimų, reikalingos ypač didelės investicijos, kas turės poveikio energijos kainoms; kadangi formuojant politiką reikėtų kaip galima labiau vengti tokio numatomo kainų didėjimo;
- J. kadangi, Eurostato duomenimis, ES nuo 1990 iki 2011 m. išmetamą CO₂ kiekį sumažino 16,97 proc. ir siekia strategijoje „Europa 2020“ nustatyto šios srities tikslo;
- K. kadangi Komisijos komunikate dėl Energetikos veiksmų plano iki 2050 m., kurį patvirtino Europos Parlamentas, nurodyta, kad energijos vartojimo efektyvumas, atsinaujinantieji energijos išteklių ir energetikos infrastruktūra bet koku atveju atneštų naudos ir turėtų būti atsižvelgta į atitinkamas politikos sritis ir priemones; kadangi tai turi būti palydima politika, padedančia pvz. moksliniams tyrimams ir plėtrai bei inovacijoms, visapusiškai veiksiančiai vidaus energijos rinkai ir geriau koordinuojant išorės santykius energetikos srityje;
- L. kadangi energijos vidaus rinkos sukūrimas yra išankstinė ES bendro energetinio saugumo, konkurencingų energijos kainų ir ekonomiškai efektyvaus ES klimato politikos tikslų įgyvendinimo sąlyga; kadangi tyrimai rodo, kad tinklų modernizavimas ir plėtojimas, taip pat tarpusavio sąsajų didinimas yra geras būdas pagerinti vidaus rinką, sumažinti energijos sąnaudas ir paskatinti pramonės konkurencingumą, jei nustatant atitinkamas tikslines investicijas remiamasi sąnaudų ir naudos analize;
- M. kadangi atsinaujinančių energijos šaltinių vystymas ir energijos efektyvumo didinimas gali turėti teigiamo poveikio kovos su klimato kaita bei energetikos politikos tikslams ir sustiprinti energijos tiekimo saugumą ES bei jos pramonės konkurencingumą ilgalaikiu laikotarpiu;
- N. kadangi Tarptautinė energijos agentūra 2013 m. energijos vartojimo efektyvumo rinkos ataskaitoje energijos vartojimo efektyvumą nurodė kaip svarbiausią pasaulio energiją; kadangi tyrimai rodo, kad didinant energijos vartojimo efektyvumą mažėja sąnaudos, o tai naudinga ir pramonei, ir piliečiams;
- O. kadangi tarptautinė bendruomenė 2009 m. Kopenhagoje vykusiame aukščiausiojo lygio susitikime įsipareigojo XXI amžiuje apriboti visuotinį atšilimą 2 °C, palyginti su iki pramoninio laikotarpio buvusiu lygiu, ir kadangi šiuo metu ji nevykdo šio įsipareigojimo;

- P. kadangi iš JT Statistikos skyriaus duomenų matyti, kad 1990–2010 m. pasaulyje išmetamas CO₂ kiekis padidėjo daugiau kaip 50 proc.; kadangi, kaip nurodyta 2013 m. tarptautinės energetikos apžvalgoje, 2010–2040 m. pasaulyje suvartojamos energijos kiekis padidės 56 proc. (ne EBPO Azijos valstybėse – 60 proc.), o iš iškastinio kuro (kurio didelę dalį sudarys anglis) pagamintos pasaulyje suvartojamos energijos dalis iki 2040 m. ir toliau sieks beveik 80 proc.; kadangi visuotinę klimato kaitos problemą galima išspręsti tik derinant plataus užmojo ES politiką su trečiųjų šalių įsipareigojimais;
- Q. kadangi, nors, Tarptautinės energijos agentūros duomenimis, ES išskiriama 11 proc. pasaulyje išmetamų ŠESD, Europos bendrosios rinkos BVP yra didesnis už bet kurios pasaulio ekonomikos BVP, kas ES suteikia didelę diplomatinę galią; kadangi net turėdama ribotas galimybes vienašališkais veiksmais sumažinti pasaulyje išmetamų teršalų kiekį, ES atlieka svarbų vadovaujamą vaidmenį darant įtaką su klimatu susijusiems kitų valstybių veiksams, pirmiausia siekiant 2015 m. Paryžiuje sudaryti tarptautinį susitarimą; kadangi siekiant, kad ES išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslas būtų sėkmingai pasiektas ir kiti su klimatu susiję ES veiksmai būtų sėkmingai vykdomi, visas pasaulis turėtų imtis priemonių;
- R. kadangi ES 2011 m. iškastinio kuro importo išlaidos siekė 406 mlrd. EUR ir kadangi manoma, jog ES priklausomybė nuo energijos importo didės; kadangi ši priklausomybė lemia Sąjungos jautrumą pasaulinėms energijos kainoms ir politiniams sukrėtimams, taip pat kenkia Sąjungos ir valstybių narių užsienio politikos autonomijai;
- S. kadangi nekoordinuojant ir neužtikrinant ekonomiškai efektyvaus igyvandinimo, bet teikiant įvairias subsidijas už įvairius energijos išteklius ir technologijas iškraipoma konkurencija ir trukdoma baigti kurti energijos vidaus rinką nedidinant investicijų saugumo;
- T. kadangi ES daugiau nei 40 proc. bendro suvartojamo energijos kiekio sudaro šildymui ir vėsinimui naudojamos energijos, o Europos atsinaujinančiosios energijos šildymo ir vėsinimo technologijų platformos duomenimis 43 proc. šio kiekio tenka namų ūkiams, 44 proc. – pramonei, o likusi dalis (13 proc.) – paslaugų sektoriui;
- U. kadangi, Tarptautinės energijos agentūros vertinimais, vis labiau decentralizuojant energijos tiekimą investicijų į energijos infrastruktūrą poreikiai persikels iš perdavimo į paskirstymo lygmenį;
- V. kadangi vietos ir regionų lygmenims tenka labai svarbus vaidmuo skatinant ir įgyvendinant priemones, kurių reikia siekiant pereiti prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos;

Su klimato kaita susiję tikslai

1. pritaria Komisijos žaliajai knygai dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos ir tikisi, kad Europos Vadovų Taryba atsakingai spręs visų trijų ramsčių klausimus (tvaramas, konkurencingumas ir energijos tiekimo saugumas), o jos ekonomiškai ir lankstūs sprendimai bus veiksmingi tiek trumpalaikiu, tiek ir ilgalaikiu požiūriu;

2. yra įsitikinęs, kad Taryba ir Komisija turėtų taikyti įvairiapusį, lankstų ir įvairiomis technologijomis paremtą požiūrį, kurio veiksmingumas ir ekonomiškumas turėtų būti sustiprinamas koordinuojamos politikos kryptimis, kurios būtų nuoseklios ir viena kitą stiprinančios; remiantis šiuo požiūriu būtų sprendžiami tokie klausimai kaip konkurencingumas (įskaitant ES pramonės restruktūrizavimo lūkesčius ir prieinamas energijos kainas), energijos tiekimo saugumas (įskaitant sumažintą priklausomybę nuo importo), kova su klimato kaita (įskaitant politiką dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų mažinimo, atsinaujinančių energijos šaltinių ir energijos veiksmingumo), tuo prisidedant prie darbo vietų kūrimo ir kovos su energijos nepriteklumi, mažinant anglies dioksido nutekėjimo riziką; tokios politikos kryptys turėtų būti paremtos principu „iš apačios į viršų“, kas leistų valstybėms narėms išnaudoti jų gamtinių, ekonominių ir technologinių potencialą, su sąlyga, kad yra laikomasi ES tikslų;
3. todėl mano, kad vienas teisiškai privalomas kovos su klimato kaita ir energetinis tikslas, suformuotas kaip visa apimantis CO₂ emisijų mažinimo tikslas, būtų ekonomiškiausias būdas mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, tuo pačiu metu skatinant naujas technologijas ir energijos veiksmingumą technologiškai neutraliu būdu ir sumažinant perteklinį ekonomikos sektorių reglamentavimą;
4. tačiau pastebi, kad atsinaujinančios energijos šaltiniai ir energijos efektyvumas turi potencialo padėti pasiekti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų mažinimo ES tikslo, sumažinant CO₂ kainą ir CO₂ išskiriančiai pramonei tenkančią našta; todėl mano, kad tokių technologijų plėtra turėtų būti skatinama arba orientaciniais ES masto tikslais arba, jeigu egzistuotų antras privalomas tikslas, jungtiniu energijos efektyvumo ir energijos iš atsinaujinančių šaltinių tikslu, kurio siekiant privaloma tvarka būtų dedamos bendros valstybių narių pastangos, priklausomai nuo jų individualaus potencialo ir koordinuojant Komisijai;
5. mano, kad siekdamas šio antro tikslo valstybės narės turėtų nurodyti, atsižvelgdamos į privalomus nacionalinius veiksmų planus (ką daryti Parlamentas jau paragino), kokią tikslo dalį jos ketina pasiekti gerindamos energijos vartojimo efektyvumą, o kokią dalį – naudodamos atsinaujinančiuosius energijos išteklius; mano, kad nacionalinius veiksmų planus, įskaitant jų suderinamumą su ES energijos vidaus rinka ir ES tikslais, turėtų vertinti ir patvirtinti Komisija; mano, kad toks jungtinio tikslo metodas suteiktų lankstumo valstybėms narėms įgyvendinant atsinaujinančiųjų energijos šaltinių ir energijos vartojimo efektyvumo politiką ir turėtų užtikrinti tikrumą pramonės įmonėms ir investuotojams, atsižvelgiant į 2030 m. strategiją;
6. ragina Komisiją kartu su poveikį patiriančiais pramonės sektoriais sukurti 2030 m. klimato ir energetikos strategijoje konkrečioms sektoriams pritaikytus veiksmų planus, užtikrinančius pakankamą lankstumą pramonės subjektams;
7. tačiau mano, kad dar per anksti nedelsiant nustatyti tikslų išmetamo ŠESD kiekio sumažinimo tikslą; mano, kad nors 40 %, palyginti su 1990 m. lygiu, tikslas, kaip siūlo Komisija, gali būti įmanomas ir ekonomiškai efektyvus ES mastu, ES turėtų susilaikyti nuo galutinių išpareigojimų bent jau iki 2015 m. JT BKKK COP21 susitikimo Paryžiuje, kuris, tikimasi, sudarys palankias sąlygas nustatyti teisiškai privalomų pasaulinių sistemų, skirtų išmetamam ŠESD kiekiui mažinti, rinkinį;

8. todėl mano, kad 2030 m. tikslai turėtų būti susieti su vykstančiomis tarptautinėmis derybomis dėl naujo susitarimo dėl klimato kaitos, nes tik bendros pastangos, apimančios visų pagrindinių teršiančių išsivysčiusio ir besivystančio pasaulio valstybių pasižadėjimą prisiimti sąžiningą ir palyginamą dalį išsipareigojimų sumažinti teršalų kieki, gali greitai ir ženkliai sumažinti pasaulyje išmetamą teršalų kiekį;
9. pažymi, kad šios pastangos priklausys nuo to, kiek valstybėse narėse bus naudojama pačių tvariausių technologijų: atsinaujinančiųjų energijos išteklių, branduolinės energijos ir anglies dioksido surinkimo technologijų, jei vėliau jos taptų prieinamos; pažymi, kad norint integruoti daugiau atsinaujinančiųjų energijos išteklių, reikės gerokai išplėsti perdavimo ir paskirstymo tinklus, reikės papildomų valdomų atsarginių gamybos ir (arba) energijos saugojimo pajėgumų;
10. primena, kad valstybės narės vis dar gali pačios pasirinkti savo energijos rūšių derinį ir todėl turėtų nuspręsti, koks derinys yra geriausias energetikos politikos tikslams pasiekti; tačiau yra įsitikinęs, kad geriausias būdas esamiems ir būsimiems Europos energijos poreikiams užtikrinti yra subalansuotas ir diferencijuotas energijos rūšių derinys, kuriame būtų sumažinta priklausomybė nuo vienos energijos rūšies, nesukuriant naujų rūšių priklausomybių ir nepamirštant, kad Komisija rekomenduoja mažinti mūsų priklausomybę nuo iškastinio kuro; ragina valstybes nares atsižvelgti į šiuos veiksmus;
11. laikosi nuomonės, kad ir ilgalaikiai ES politikos tikslai, ir konkrečios politinės priemonės dėl išmetamų ŠESD kiekio mažinimo turi būti nuosekliai grindžiamos 1990 m., kaip atskaitiniais metais;
12. pažymi, kad ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema (ATLPS) yra pagrindinė priemonė pramoninių išmetamam ŠESD kiekiui mažinti dalyvaujančiuose sektoriuose ekonomiškai efektyviu būdu; primena, kad pagrindinis ES ATLPS tikslas – mažinti išmetamų ŠESD kiekį ir kad, idealiu atveju, ja investuotojams turėtų būti suteikta pakankamai paskatų investuoti į mažo anglies dioksido kiekio technologijas ES; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad leidimų rinkos kaina negali būti vienintelis veiksnys nustatant, ar ATLPS veikia, kaip numatyta; mano, kad peržiūrint ATLPS reiktų imtis veiksmų, kad būtų užtikrinta, jog ji išliks visiškai rinka pagrįsta sistema, pajėgi prisitaikyti prie ekonomikos svyravimų, kad ateityje būtų išvengta kišimosi į rinką; prašo Komisiją įvertinti galimybę, kad iš aukcionų gautos pajamos būtų privalomai skiriamos inovatyvioms, tvarioms technologijoms, ir išlaikyti nuostatas dėl sektorių ir jų dalių, kuriems gresia didelis anglies dioksido nutekėjimo pavojus, bent jau iki tol, kol bus sudarytas tarptautinis susitarimas dėl kovos su klimato kaita;
13. laikosi nuomonės, kad geriausi kiekvieno sektoriaus veiklos vykdytojai turėtų nepatirti jokių tiesioginių ar netiesioginių išlaidų dėl ES energetikos ir klimato strategijos, ir ragina Komisiją įtvirtinti šį principą atitinkamuose savo pasiūlymuose; šiuo atžvilgiu mano, kad anglies dioksido nutekėjimo sąlygos ES ATLP sistemoje ir laisvas taršos leidimų paskirstymas geriausių veiksmingų priemonių lygmenyje yra veiksmingos priemonės siekiant apsaugoti tarptautinę konkurenciją patiriančius sektorius; todėl prašo Komisijos pasiūlyti ir pagerinti atitinkamas priemones laikotarpiui iki 2030 m.; ragina Komisiją įvertinti alternatyvias priemones pramonei nuo su CO₂ susijusių išlaidų

- perkėlimo į energetikos kainas apsaugoti, pvz., nemokamų leidimų paskirstymo nuo elektros priklausantiems sektoriams pagal jų patiriamas netiesiogines CO₂ išlaidas;
14. pabrėžia, kad ir tiesioginių, ir netiesioginių sąnaudų padidėjimas dėl ES ATLP sistemos turi būti visiškai kompensuojamas daug energijos suvartojantiems pramonės sektoriams; tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad dėl to neturi padidėti konkurenciniai skirtumai tarp valstybių narių, todėl ši priemonė turėtų būti įgyvendinama kaip ES lygmens sistema kiekvienoje valstybėje narėje;
 15. laikosi nuomonės, kad 2030 m. klimato ir energetikos strategijoje reikėtų atsižvelgti į sektorių skirtumus ir technines bei ekonomines galimybes; atkreipia dėmesį į skirtingą ATLPS poveikį gamybos pramonės ir energetikos sektoriams bei siekiant išvengti anglies dioksido nutekėjimo; mano, kad ateityje ATLPS šiems sektoriams turėtų būti taikoma skirtingai;
 16. pažymi, kad ES iki 2030 m. turi parengti išsamią politinę sistemą, kuria būtų skatinamos investicijos į sektorius, kuriems netaikoma ATLPS ir kuriuose išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis sudaro beveik 60 proc. viso ES išmetamų ŠESD kiekio, ir būtų skatinamas ilgalaikis išmetamo anglies dioksido kiekio mažinimas minėtuose sektoriuose; atkreipia dėmesį į dideles nepanaudotas energijos vartojimo efektyvumo galimybes konkrečiuose, pvz., statybos ir transporto, sektoriuose (manoma, kad energijos vartojimo efektyvumo galimybės juose galėtų siekti atitinkamai 61 % ir 41 %); pabrėžia, kad sektoriai, kuriems netaikoma ATLPS, gali reikšmingai palengvinti ES anglies dioksido mažinimo pastangas; ragina Komisiją ir valstybes nares ir toliau iki 2030 m. sektoriams, kuriems netaikoma ATLPS, taikyti platesnio užmojo strategiją, suteikiant valstybėms narėms lankstumo pačioms nustatyti būdus, kaip pasiekti su pastangų pasidalijimu susijusius tikslus; pripažįsta, kad su sektoriais, kuriems ATLPS, susiję tikslai turėtų būti pagrįsti kiekvieno sektoriaus galimybių vertinimais laikantis principo „iš apačios į viršų“;
 17. mano, kad mažinant transporto sektoriuje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir tuo pat metu didinant energetinį saugumą ir skatinant augimą ir darbo vietų kūrimą svarbų vaidmenį gali atlikti pažangieji biodegalai;
 18. pabrėžia, kad didesnis energijos vartojimo efektyvumas turėtų būti laikomas vienu iš ES klimato kaitos ir energetikos politikos pagrindų; yra įsitikinęs, kad energijos vartojimo efektyvumas padeda išsaugoti išteklius, sumažinti sąskaitas už energiją, energijos priklausomybę nuo importuojamo kuro ir prekybos deficitą ir gali padidinti ilgalaikį ES ekonomikos konkurencingumą, taip pat padėti sumažinti ES išmetamų ŠESD kiekį; ragina valstybes nares skubiai ir visiškai įgyvendinti Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą bei Pastatų energinio naudingumo direktyvą ir pritaria Komisijai, kad pastarosios direktyvos persvarstymas yra geriausia galimybė įvertinti tolesnius veiksmus šioje srityje; pabrėžia, kad kuriant naujas energijos vartojimo efektyvumo politikos kryptis reikia atsižvelgti į kiekvieno ekonomikos sektoriaus ir į kiekvienos ekonominės situacijos potencialą ir kad pereinant prie efektyvesnio energijos vartojimo dėmesys turėtų būti telkiamas į visą energijos tiekimo ir paklausos grandinę, įskaitant perdirbimą, perdavimą, paskirstymą ir tiekimą, taip pat pramonės, pastatų bei namų ūkių vartojimą, ir transportavimą; pripažįsta informuotumo apie efektyvų energijos

vartojimą didinimo kampanijų teikiama nauda;

19. prašo Komisijos dirbti kuriant geresnius pažangos vertinimo ir stebėsenos metodus bei priemones, kurie padėtų nustatyti nuoseklesnį ir skaidresnį ES požiūrį į energijos vartojimo efektyvumą, taip pat bendradarbiauti su valstybėmis narėmis siekiant įveikti politines kliūtis; atkreipia dėmesį į tai, kad energijos intensyvumas, palyginti su ekonominės veiklos rezultatais, daugiausia dėl ekonominių priežasčių jau kelis dešimtmečius didėja; mano, kad energijos vartojimo efektyvumas taip pat gali būti svarbi tikslųjų mokslų vystymosi paskata ir kad reikėtų dėti daugiau pastangų siekiant padėti ES pramonei toliau gerinti energijos intensyvumą ir pramonės konkurencingumą (visų pirma naudojant savaiminę šilumos ir elektros energijos gamybą), o tai padės sumažinti anglies dioksido nutekėjimo riziką; prašo Komisiją įvertinti energijos vartojimo efektyvumo ES pažangą ir raidą, palyginti su ES pagrindiniais pasauliniais konkurentais, siekiant patobulinti energijos projekcijas, atsižvelgiant į konkrečias neekonominio pobūdžio paskatas, susijusias su energijos vartojimo efektyvumo didinimu ir energijos taupymo nauda, ir parengti palankias sąlygas investicijoms į energijos vartojimo efektyvumą vykdant valstybės pagalbos gairių persvarstymą; prašo Komisiją ir toliau laiku vykdyti energijos taupymo raidos ES vertinimą atsižvelgiant į Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos įgyvendinimą ir būsimą jos persvarstymą;
20. pabrėžia, kad iš dalies nekoordinuojama ir kai kuriais atvejais nepaprastai greitai atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtra nacionaliniu lygmeniu turi rimtų pasekmių ES energijos vidaus rinkai (be kita ko, per vadinamuosius nekoordinuojamus energijos srautus (angl. loop flows)); primygtinai prašo, kad, priimant sprendimus dėl tolesnės atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtros, būtų atsižvelgta į visus svarbius energijos tiekimo sistemų aspektus;
21. laikosi nuomonės, kad gerai suplanuotos, lanksčios ir nuspėjamos paramos sistemos yra tinkama priemonė ekonomiškai veiksmingai atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtrai ir energijos vartojimo efektyvumui skatinti; pabrėžia, kad bet kokios nacionalinės atsinaujinančiųjų energijos išteklių rėmimo programos turėtų būti labiau priartintos prie ES lygmeniu ar žemesniu nei ES lygmeniu teikiamos paramos sistemos, atsižvelgiant tiek į brandos lygį, tiek į regioninius ir geografinius skirtumus, nes tai galėtų padėti sukurti rinkai artimesnę sistemą, užtikrinti tikrumą dėl investicijų ir visiems vienodas sąlygas; mano, kad Komisija atlieka svarbų vaidmenį teikdama šios srities gaires, įskaitant paramos sistemų atitiktį tarptautinėms rinkos ir valstybės pagalbos taisyklėms, nepamirštant ir programos „Horizontas 2020“ svarbos moksliniams tyrimams bei inovacijoms;
22. supranta, kad norint maksimaliai išnaudoti atsinaujinančiųjų energijos išteklių galimybes, 2030 m. tiksluose pagrindinis dėmesys turėtų būti skiriamas bendros energijos sistemos sukūrimui: sistema turėtų būti skirta bendram energijos sistemos optimizavimui;
23. mano, kad siekiant veiksmingos energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių gamybos, būtina pagerinti tinklo lankstumą, infrastruktūrą ir energijos perdavimo pajėgumus;
24. mano, kad ES regioninei politikai tenka svarbiausias vaidmuo skatinant

atsinaujinančiosios energijos gamybą ir energijos vartojimo efektyvumą visos Europos mastu; pažymi, kad dėl skirtingų geografinių sąlygų neįmanoma visiems regionams taikyti vienodos energetikos politikos;

25. ragina Komisiją, atsižvelgiant į greitą atsinaujinančiųjų energijos išteklių integraciją, pateikti pasiūlymų ir dėl pagrindinės vidaus rinkos, kurią sudarytų valstybės narės, palankiai žiūrinčios į integraciją ir norinčios greitai pradėti bendradarbiauti elektros bendros gamybos, skirstymo ir naudojimo klausimais;
26. atkreipia dėmesį į tai, kad tokie atsinaujinantieji energijos ištekliai kaip vėjo ir saulės plokščių jėgainės sausumoje, pagal kainą jau beveik gali konkuruoti su įprastais energijos ištekliais, ir mano, kad dėl šios priežasties susijusios paramos sistemos turėtų būti adaptuotos, subsidijų teikimas turėtų būti laipsniškai nutrauktas tam, kad šias lėšas būtų galima skirti mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros programoms energetikos technologijų srityje, pvz., naujos kartos atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir energijos saugojimo technologijoms; tačiau pabrėžia, kad tai turėtų būti pranešta iš anksto, kad būtų išvengta neigiamų padarinių šiam sektoriui ir kad tam reikalinga pertvarkyta energijos rinkos struktūra, supaprastintos administravimo ir tinklų sujungimo procedūros ir didesnis energijos rinkų skaidrumas; apgailestauja dėl tam tikrose valstybėse narėse atgaline tvarka paramos sistemoms padarytų pakeitimų, nes tai pakenkė investuotojų pasitikėjimui ir sumažino investicijų į atsinaujinančiuosius energijos išteklius lygį; prašo Komisijos ištirti, kaip vien tik energijos rinkas būtų galima pertvarkyti taip, kad būtų užtikrinta investicijų grąža į įvairius atsinaujinančiuosius energijos išteklius, kurie daro poveikį mažinant didmenines kainas ir taip pat daro poveikį investicijų grąžai; pabrėžia, kad aiški atsinaujinančiųjų energijos išteklių politika, derinama su MTTP programomis, yra būtina norint sumažinti visų atsinaujinančiosios energijos technologijų kainą ir sustiprinti naujesnių ir ne tokių brandžių technologijų inovacijas, plėtrą ir diegimą; prašo Komisijos ištirti bendrą atsinaujinančiųjų energijos išteklių poveikį, įskaitant ir poveikį bendroms energijos kainoms;
27. mano, kad rinkos mechanizmai ir konkurencija yra būtina atsinaujinančiosios energijos ilgalaikės plėtros Europoje sąlyga ir kad atsinaujinantieji energijos ištekliai turi būti integruoti į rinką įprastomis rinkos sąlygomis, kai tik tai bus praktiškai įmanoma;
28. pripažįsta, kad subsidijos energijos ištekliais gali turėti didelį poveikį energijos kainoms; pažymi, kad dėl kai kurių subsidijų tam tikrose valstybėse narėse atsiranda struktūrinių rinkos iškreipimų; ragina valstybes nars kuo greičiau panaikinti tokias subsidijas, visų pirma, aplinkai žalingas tiesiogines ir netiesiogines subsidijas;
29. prašo Komisiją sudaryti visų nacionalinių ir Europinių subsidijų bei paramos sistemų atsinaujinantiesiems energijos ištekliais sąrašą, ir ragina valstybes nars, bendradarbiaujant su Komisija, ES lygmeniu siekti nuoseklumo ir skaidrumo;
30. mano, kad bendra šilumos ir energijos gamyba ir efektyvus centralizuotas šilumos ir vėsinimo paslaugų tiekimas bus labai svarbūs didinant energijos vartojimo efektyvumą, optimaliai išnaudojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius šilumos ar elektros gamybai ir gerinant vietos oro kokybę tiek dabar, tiek ateityje; ragina ES apsvarstyti visišką šildymo ir vėsinimo sektoriaus integraciją į veiksmų planus, kuriais siekiama

- sukurti tvariosios energetikos sistemą; pažymi, kad šiame sektoriuje suvartojama apie 45 % galutinio ES suvartojamo energijos kiekio; todėl ragina Komisiją surinkti reikiamus duomenis apie šildymo ir vėsinimo šaltinius ir jų naudojimą, taip pat šilumos paskirstymą įvairioms galutinių vartotojų grupėms (pvz., gyventojams, pramonei, tretiniam sektoriui); be to, ragina Komisiją ir valstybes nares remti jau esamas veiksmingas šildymo ir vėsinimo priemones;
31. pabrėžia didelę miestų šildymo ar vėsinimo svarbą didinant energijos vartojimo efektyvumą perdurbant bendros šilumos ir elektros energijos gamybos įmonių, atliekų deginimo įmonių ir pramoninių energetikos procesų elektros energijos gamybos šilumą, kuri kitu atveju būtų iššvaistyta; be to, pažymi, kad tai miesto vietovėms suteikia integruotą sprendimą, kuriuo ES bus leidžiama mažinti priklausomybę nuo energijos importo ir išlaikyti prieinamas šildymo ir vėsinimo kainas piliečiams;
 32. ragina Komisiją ir valstybes nares išanalizuoti likusias atsinaujinančiųjų energijos išteklių galimybes atsižvelgiant į šildymo ir vėsinimo paslaugų teikimą, ir išnagrinėti didesnio energijos iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių vartojimo ir Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos ir Pastatų direktyvos įgyvendinimo ryšį;
 33. pabrėžia, kad aktyvi miškininkystė, didinanti augimą ir anglies dvideginio sugertį, yra svarbus ir ekonomiškai efektyvus būdas padėti siekti klimato tikslų; pažymi, kad kiekvienas papildomas kubinis metras miško, pasodintas aktyvaus žemės dirbimo priemonėmis, sugeria maždaug 1,3 tonos anglies dvideginio; ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti miškų savininkų iniciatyvas, kuriomis būtų aktyviai prisidedama prie didesnės naudos klimatui, pvz., sutelkiant dėmesį į regionines priemones, kuriomis skatinamas ilgalaikis miško kūrimas ir anglies dvideginio sugertis;
 34. pažymi, kad IRT sektorius yra didžiausias elektros energijos vartotojas, ES turintis duomenų centrus, ir kuris sudaro 1,5 proc. viso elektros energijos suvartojimo, ir kadangi vartotojai vis labiau suvokia apie informacinių technologijų anglies dioksido išmetimo rodiklius ir debesų kompiuterijos naudojimą, IRT turi dideles galimybes taupyti elektros energiją ir galėtų tapti energijos vartojimo efektyvumo pavyzdžiu;

Politikos priemonių darna

35. pakartoja, kad 2030 m. energetikos ir klimato politikos strategijos tikslų reikia siekti ekonomiškai veiksmingiausiu būdu; mano, kad tai galima būtų pasiekti siunčiant aiškius signalus investuotojams ir vengiant pernelyg didelių kompensacijų, pernelyg sudėtingos sistemos ir reguliavimo naštos pramonei; mano, kad dėl šios priežasties sistema turėtų valstybėms suteikti lankstumo ir laisvių neperžengiant joje nustatytų ribų, o pramonės sektoriui stabilumo ir aiškumo priimančiam sprendimus dėl investavimo; ragina valstybes nares laikytis šios ES sistemos;
36. pabrėžia glaudesnio koordinavimo svarbą sprendžiant daugybę problemų klimato kaitos ir energetikos srityje, kuriant skaidrią ES energetikos rinką ir nustatant keitimosi gerąja patirtimi energetikos srityje ES lygmeniu tvarką, kad nacionalinės priemonės būtų veiksmingesnės ir nuoseklesnės; mano, kad 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija turėtų apimti nuostatas, pagal kurias būtų reikalaujama, kad valstybės narės, planuodamos atlikti esminius savo energijos tiekimo saugumo pokyčius, aptartų tai su

kaimyninėmis šalimis;

37. prašo Komisijos ištirti klimato ir energetikos tikslų sąsajas, siekiant įgyvendinti veiksmingiausias politikos kryptis ES lygmeniu, kad būtų išvengta problemų, kai tikslai ir priemonės buvo nustatyti nenuosekliai, atsižvelgiant ne tik į nacionalinį bendrąjį vidaus produktą (BVP), bet ir į kiekvienos valstybės narės galimybes ekonomiškai efektyviai mažinti išmetamųjų teršalų kiekį; primena, kad didesnis energijos vartojimo efektyvumas tokiuose sektoriuose, kuriems netaikoma APLPS, pvz., pastatų ir transporto, padės reikšmingai sumažinti išmetamą ŠESD kiekį;
38. pažymi, kad diskusijos dėl 2030 m. tikslų turėtų būti pagrįstos patikima ekonomine šių tikslų tikėtino poveikio kiekvienoje šalyje ir sektoriuje analize; prašo Komisijos paskelbti visus turimus duomenis ir analizes šiuo klausimu siekiant nustatyti, ar valstybės narės dėl to patirtų skirtingą našta;
39. mano, kad valstybės narės ir regionai turėtų būti skatinami gerinti bendradarbiavimą, kad būtų optimaliai išnaudotas mokslinių tyrimų, plėtros, inovacijos galimybės ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtros veiksmingumas, įskaitant ir jūros vėjo energiją; apgailestauja, kad iki šiol 2009 m. Atsinaujinančiųjų energijos išteklių direktyvoje nustatytais bendradarbiavimo mechanizmais dar beveik nepasinaudota, ir ragina labiau jais naudotis; atkreipia dėmesį į Komisijos išvadą, kuriose nurodoma, kad geriau išnaudojant esamas bendradarbiavimo galimybes, būtų galima gauti nemažai naudos, pvz., būtų suteiktas postūmis prekybai; pabrėžia, kad regionų integracija atlieka svarbų vaidmenį ekonomiškai efektyviai naudojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius; todėl mano, kad Komisija turi atlikti svarbų vaidmenį koordinuodama, finansiškai remdama ir rengdama atitinkamas atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir kiekvienos valstybės narės galimybių analizes, taip pat laipsniškos nacionalinių atsinaujinančiųjų energijos išteklių programų konvergencijos variklio vaidmenį;
40. ragina Komisiją pateikti analizę apie tai, kaip įvairūs energijos ištekliai, įskaitant atsinaujinančiuosius, gali būti plėtojami tvariau ir ekonomiškai veiksmingiau, atsižvelgiant į poveikį aplinkai (įskaitant, pvz., ir vizualinį poveikį), bendras išlaidas sistemai, ir su priklausomybe nuo žaliavų (ypač retųjų žemių, kurių Europoje mažai), išteklių naudojimo efektyvumu ir gyvavimo ciklu susijusius aspektus;
41. ragina Komisiją pateikti analizę apie tai, kaip stabilūs atsinaujinantieji energijos ištekliai, pvz., hidroenergija, visų pirma hidroakumuliaciniai įrenginiai, tvari biomasė ir geoterminė energija gali kartu su iškastinio kuro ištekliais papildyti kintamus atsinaujinančiuosius energijos išteklius;
42. prašo Komisijos ištirti energijos saugojimo galimybes ES ir įvairias galimas technologijas, ypač atsižvelgiant į šildymą ir elektros energiją, siekiant remti labiau integruotą požiūrį į energijos pasiūlą ir paklausą; pažymi, kad moksliniai tyrimai, technologinė plėtra ir inovacijos gali atlikti svarbų vaidmenį saugant perteklinę atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją ir balansuojant elektros energijos tinklus; todėl prašo Komisiją visiškai išnaudoti esamas finansavimo galimybes tokiems tyrimams atlikti;
43. atkreipia dėmesį į svarbų efektyvaus išteklių naudojimo svarbą siekiant ES klimato ir

energetikos tikslų; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares efektyvų išteklių naudojimą veiksmingai įtraukti į kitas pagrindines politikos kryptis, keistis geriausios praktikos pavyzdžiais ir laipsniškai atsisakyti subsidijų, kurios trukdo efektyviai naudoti išteklius;

44. pabrėžia vietos ir regionų klimato ir energetikos iniciatyvų svarbą, nes jos gali gerokai padėti įgyvendinti nacionalines su išmetamųjų teršalų kiekio mažinimu susijusias pastangas ir toliau plėtoti decentralizuotą energijos gamybą; rekomenduoja Komisijai paremti tokias iniciatyvas;
45. pažymi, kad dabartinė ES energetikos ir klimato strategija neatspindi energijos vartojimo skirtumų tarp miestų ir su tinklais nesujungtų kaimo vietovių; pažymi, kad tam tikri energijos uždaviniai yra aktualesni kaimo vietovėms (menkas energijos vartojimo efektyvumas, energijos įperkamumas, aukštas šildymo kietuoju ir skystuoju kuru anglies dioksido išmetimo rodiklis);
46. ragina Komisiją 2030 m. energetikos ir klimato politikos strategijoje parengti kaimo energetikos strategiją siekiant išanalizuoti kai kuriuos konkrečius uždavinius, su kuriais susiduria tinklais nesujungti energijos vartotojai, ir parengti įvairias valstybėms narėms skirtas politines rekomendacijas;
47. mano, kad 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategija turėtų apimti priemones, kurios prieinamos pagal ES regioninę politiką, kad būtų pasiekti 2030 m. tikslai, ir taip pat apimti geresnį Europos struktūrinių ir investicijų fondų lėšų panaudojimą plėtojant decentralizuotus atsinaujinančiųjų energijos išteklių projektus, švaraus kuro projektus miesto ir kaimo vietovėse ir efektyvaus energijos vartojimo projektus;
48. ragina Komisiją geriau pasinaudoti programa REFIT siekiant mažinti kuriamų teisės aktų kiekį ir vengti aplinkosaugos ir energetikos sričių tikslų dubliavimosi, nes jų rezultatai kartais gali būti priešaringi;

Energetinis saugumas ir energijos vidaus rinka

49. pabrėžia, kad energijos tiekimo saugumas labai svarbus ES piliečiams ir įmonėms; pabrėžia 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos svarbą sprendžiant klausimus, susijusius su didesnio energetinio saugumo, aplinkos tvarumo, ES ekonominio ir pramonės konkurencingumo, visiems europiečiams prieinamų energijos kainų, padidinto atsparumo pasauliniams sukūrimams energetikos srityje, darbo vietų kūrimo, atsižvelgiant į socialinius aspektus, taikant tokias priemones, kaip antai energijos tiekimo maršrutų, tiekėjų ir šaltinių įvairinimas, poreikiu;
50. pabrėžia, kad siekdamas energijos tiekimo saugumo valstybės narės gali pačios sudaryti nacionalinę energijos rūšių derinį ir pasinaudoti visais savo pačių energijos išteklių teikiamais pranašumais, jei laikosi ilgalaikių Sąjungos energetikos ir klimato politikos tikslų ir užtikrina saugią, ekologiškai tvarią ir socialiai priimtina praktiką, taip pat vykdydamos žvalgymo ir gavybos veiklą ir atsižvelgdamos į galimą žalingą tarpvalstybinį poveikį;
51. pažymi, kad, siekiant užtikrinti energijos tiekimo saugumą, reikia turėti pakankamai

- lanksčių ir patikimų šaltinių, kad būtų galima tiekti tokį kiekį energijos, kiekio reikia, esant didžiausiam energijos poreikiui, taip pat laikotarpiams, kai susiduriama su politiniais, ekonominiais ar technologiniais sunkumais, ir kad toks kiekis gali būti užtikrinamas lanksčiomis atsargomis, paklausos valdymu, tarpvalstybine prekyba ir jungtimis, taip pat veiksmingesniu esamų perteklinių pajėgumų panaudojimu; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia saugoti energiją ir reikia lankstesnių ir dinamiškesnių tinklų, nes atsiranda vis naujų įvairių atsinaujinančiųjų energijos išteklių tiekėjų; ragina Komisiją parengti gaires dėl visų lanksčių išteklių naudojimo ir diegimo;
52. pabrėžia, kad ES siekiant energetinio saugumo tikslo vienas iš prioritetų yra plėtoti valstybių narių bendradarbiavimo modelį užtikrinant, kad būtų sparčiai baigta kurti ES energijos vidaus rinka, ypač įskaitant tarpvalstybinių jungčių kūrimą ir tarpvalstybinių kliūčių šalinimą; be to, mano, kad, užbaigus kurti ir modernizavus visą ES infrastruktūrą, jungiančią šiaurę, pietus, rytus ir vakarus, ES turės galimybę geriau pasinaudoti kiekvienos valstybės narės lyginamaisiais pranašumais; pabrėžia, kad reikia toliau vystyti makroregionines energijos rinkas ES, pvz., Nord Pool ar Central West rinkas; todėl pabrėžia, kad reikia stipraus valstybių narių politikos kryptį koordinavimo ir bendrų veiksmų, solidarumo ir skaidrumo, nes vykdant nacionalinę energetikos politiką priimti sprendimai gali turėti poveikį kitoms valstybėms narėms; mano, kad būtų tinkama nustatyti, ar minėtoms užduotims atlikti būtų galima panaudoti Energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) kompetenciją ir priemones ir kaip tai padaryti, taip pat kaip geriau būtų galima užtikrinti perdavimo sistemų operatorių bendradarbiavimą;
53. pažymi, kad fizinis valstybių narių energetikos infrastruktūros integravimas yra svarbi išankstinė sąlyga, kad energijos rinkos tinkamai veiktų, o valstybės narės bendrai naudotųsi elektros energija; atsižvelgdamas į tai primena 2002 m. Barselonos Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriomis nustatytas neprivalomas tikslas iki 2005 m. pasiekti, kad elektros energijos tarpusavio jungčių apimtis sudarytų 10 proc. nacionalinių įrengtų gamybos pajėgumų; pabrėžia, kad didžioji dauguma valstybių narių nepasiekė šio tikslo; todėl ragina Komisiją pasiūlyti galimą naują fizinio valstybių narių energetikos infrastruktūros integravimo modelį, taip pat naujus išsipareigojimus (atsižvelgiant į galimybę nustatyti privalomus tikslus, susijusius su minimaliais tarpvalstybiniais energijos perdavimo pajėgumais) ir aiškius terminus šiems išsipareigojimams įgyvendinti; mano, kad tai sudarytų palankesnes sąlygas tarpvalstybinei prekybai;
54. pažymi, kad kai kurios valstybės narės (įskaitant tam tikras salas ir atokiausius regionus), būdamos energetinėmis salomis ar gana silpnai integruotos į Europos energijos vidaus rinką, vis dar smarkiai atskirtos nuo Europos dujų ir elektros tinklų, dažnai lieka priklausomos nuo vienintelio ne ES tiekėjo (o tai tampa ypač pavojinga, valdant politiškai nestabiliems ar nedemokratiškiems režimams) ir moka didesnę kainą už energiją, o tai neigiamai veikia jų konkurencingumą ir ekonominę bei socialinę plėtrą, todėl jos tampa neapsaugotos nuo išorės daromo politinio ir ekonominio spaudimo; pažymi, kad be didelių investicijų į infrastruktūrą Europos Vadovų Tarybos išsipareigojimas užtikrinti, kad iki 2015 m. nė viena valstybė narė neliktų atskirta nuo ES tinklų, vargu ar gali būti įgyvendintas tų valstybių narių atžvilgiu; atsižvelgdamas į tai pritaria tam, kad 2013 m. spalio mėn. paskelbtas bendros svarbos projektų sąrašas būtų greitai įgyvendintas;

55. pabrėžia pietinio dujų koridoriaus sukūrimo svarbą; šiuo atžvilgiu palankiai vertina sprendimą, kuriuo pritariama Transadrijos dujotiekiui (TAP) kaip ekonomiškai efektyviausiam ir lanksčiausiam variantui; pabrėžia, kad svarbu į Europos vidaus energijos rinką ir kitą atitinkamą infrastruktūrą integruoti Graikijos ir Bulgarijos tarpusavio jungtį (angl. IGB) ir Graikijos ir Italijos tarpusavio jungtį (angl. IGI), kad būtų supaprastintas gamtinių dujų srautas iš Pietų Europos Vidurio Europos link;
56. pabrėžia, kad esamos energetikos infrastruktūros modernizavimas ir naujos, pažangios ir lanksčios energijos (ir šilumos, ir elektros energijos) gamybos, perdavimo (ypač tarpvalstybinėmis dujų ir elektros energijos jungtimis), skirstymo ir saugojimo infrastruktūros kūrimas visais tinklo lygmenimis yra labai svarbūs siekiant sukurti stabilią, gerai integruotą ir tinkamai sujungtą energijos rinką su įvairiais tiekimo šaltiniais, kurioje būtų išvengta bet kokio neigiamo poveikio, pvz., neplanuoto energijos srauto; pabrėžia, kad kartu su didelėmis investicijomis turėtų būti investuojama į regioninius ir netgi vietas tinklus; pabrėžia, kad infrastruktūros investicijoms, kuriomis būtų siekiama šių tikslų, turėtų būti teikiama ES parama kiekviename jų įgyvendinimo etape laikantis naujų transeuropinės energetikos infrastruktūros gairių, taip pat parama pagal Europos infrastruktūros tinklų priemonę, kuria siekiama pagreitinti investavimą transeuropinės svarbos transeuropinių tinklų srityje ir pritraukti finansavimą iš viešojo ir privačiojo sektorių; pabrėžia, kad reikia remti nuoseklią, veiksmingą ir labiau suderintą leidimų dėl investicijų į infrastruktūrą visoje Europos Sąjungoje išdavimo tvarką; pažymi, kad atsižvelgiant į išmaniųjų technologijų naudojimą, taip pat reikia atsižvelgti į duomenų apsaugos klausimus;
57. pabrėžia, kad labai mažos apimties energijos gamyba bus būtina didinant atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį; pabrėžia bendruomenių, įskaitant kooperatyvus, iniciatyvų vaidmenį kiekviename energijos grandinės etape: gamyboje, vartojime ir mažmeninėje prekyboje; šiuo atveju pažymi, kad decentralizuotas atsinaujinančiųjų išteklių energijos tiekimas gali padėti išspręsti elektros tinklų problemas, taip pat sumažinti būtinybę statyti naujas perdavimo linijas ir su tuo susijusias išlaidas, nes decentralizuotos technologijos yra gerokai arčiau galutinių vartotojų; todėl pažymi didėjančią investicijų poreikį paskirstymo lygmeniu;
58. atkreipia dėmesį į tai, kad dujos bus ypač svarbios pertvarkant ES energijos sistemą, ir pripažįsta gamtinių dujų potencialą užtikrinant energijos tiekimo sistemos lankstumą; mano, kad įgyvendinant nuoseklią politiką ir reglamentavimo sistemą neturėtų būti mažinamos paskatos pereiti nuo taršios energijos gamybos deginant anglį prie gamtinių dujų; dujų vidaus rinkos klausimu ragina Komisiją ir valstybes nares persvarstyti visas dujų tiekimo sutartis, grindžiamas pasenusiais kainų nustatymo mechanizmais, įskaitant žalios naftos kainų indeksą, ir primygtinai ragina Komisiją padėti išnagrinėti galimybę iš naujo derėtis dėl šių sutarčių ir stiprinti trumpalaikius prekybos dujomis pajėgumus; atkreipia dėmesį į naujausius pokyčius pasaulinėje energijos rinkoje ir primena, kad suskystintos gamtinės dujos gali smarkiai prisidėti užtikrinant ES energijos tiekimą, nes jos daro įtaką ES energijos vidaus rinkai, energijos geopolitikai ES kaimynėse šalyse ir santykiams su įprastomis šalimis tiekėjomis;
59. atkreipia dėmesį į dideles Šiaurės jūros vėjo energijos galimybes; pabrėžia Šiaurės jūros vėjo energijos tinklo svarbą suteikiant galimybę ekonomiškai efektyviai naudoti

atsinaujinančiuosius energijos išteklius Šiaurės jūroje; šiuo atžvilgiu pripažįsta Šiaurės jūros šalių vėjo energijos tinklo iniciatyvos svarbą ir ragina valstybes nares ir Komisiją jai suteikti daugiau svarbos ir teikti paramą;

60. pabrėžia, kad būtina užtikrinti ES energetinį saugumą ir galiausiai savų pajėgumų pakankumą, visų pirma pasiekiamą skatinant energijos vartojimo efektyvumą bei taupymą ir atsinaujinančiąją energiją, kuri kartu su kitais alternatyviais energijos ištekliais padės mažinti priklausomybę nuo importo; atkreipia dėmesį į didėjantį susidomėjimą naftos ir dujų telkinių žvalgymu Viduržemio ir Juodojoje jūrose; mano, kad įgyvendinant ES politiką dėl naftos ir dujų gręžinių jūroje turėtų būti atkreipiamas dėmesys į pavojų aplinkai, įskaitant valstybių narių ir atitinkamų trečiųjų šalių išskirtinių ekonominių zonų ribų nustatymą pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją, kurią yra pasirašiusios visos ES valstybės narės ir ES; pabrėžia, kad ES turėtų išlaikyti svarią politinę padėtį, susijusią su išskirtinių ekonominių zonų (IEZ) gręžimo ir ribų nustatymo licencijavimo teisių užtikrinimu, ir kad ES, bendradarbiaudama su atitinkamomis valstybėmis narėmis, turėtų siekti užkirsti kelią tarptautiniams nesutarimams; pripažįsta, kad Europos jūrų sienų apsauga – iššūkis ES ir jos valstybėms narėms;
61. mano, kad anglies dioksido surinkimas ir saugojimas (CCS) gali būti itin svarbūs mažinant išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį (kaip Komisija pripažino savo Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. plane ir Energetikos veiksmų plane iki 2050 m.) bent pereinamuoju laikotarpiu, ypač daug energijos suvartojančiuose pramonės sektoriuose; tačiau pažymi, kad šioje srityje trūksta viešųjų ir privačiųjų investicijų; ragina Komisiją ištirti, kokiais būdais būtų geriausia plėtoti CCS technologijas ES, ir pagal 2030 m. strategiją pasiūlyti tinkamas priemones, kad būtų sutelktos suinteresuotosios šalys ir užtikrintas reikalingas finansavimas; pabrėžia, kad ir atsinaujinantieji energijos ištekliai, ir CCS užims svarbią vietą ES energijos rūšių derinyje ateityje, todėl jie neturėtų tarpusavyje konkuruoti; be to, prašo Komisiją aktyviau keistis geriausia patirtimi ir informacija su JAV ir Kanada CCS technologijų klausimais;
62. sutinka su Komisija, kad Europos lygmeniu galima padėti sumažinti valstybių kišimąsi visuose lygmenyse, taip sumažinant rinkų susiskaidymo riziką; todėl ragina Komisiją tęsti nuosavybės atskyrimo procesą ir toliau kurti optimalią energijos sistemą; ragina valstybes nares laiku ir visapusiškai įgyvendinti trečiąjį elektros energijos vidaus rinkos teisės aktų rinkinį, kad būtų pašalintos visos kliūtys užbaigti kurti bendrąją rinką; pabrėžia, kad svarbu pašalinti likusias silpnąsias infrastruktūros vietas, rinkos nepakankamumo ir dominuojančios padėties iškraipymo ar piktnaudžiavimo ja atvejus, spręsti skaidrumo trūkumo problemą ir užtikrinti, kad nebūtų kuriama naujų kliūčių elektros ir dujų rinkos integracijai, kaip antai netinkamai sukurtos energijos gamybos pajėgumų rinkos; ragina Komisiją savo pasiūlymuose dėl 2030 m. strategijos atsižvelgti į rinkos kūrimą, kad būtų pagerinta prekyba elektros energija ir kuriamos skaidrių balansavimo ir tinklų paramos paslaugų rinkos; pabrėžia, kad palaiptams atsisakant kainų, kurios yra mažesnės už patirtas sąnaudas, reguliavimo galutiniam vartotojui visoje ES, reikėtų atsižvelgti į pažeidžiamų vartotojų teisėtus interesus, nes jie ne visada gali pasinaudoti energijos rinkos tikros konkurencijos nauda;

63. pripažįsta, kad vidaus energijos rinkos taisyklių taikymas Pietryčių ir Rytų Europai yra būtinas siekiant užtikrinti ES energetinį saugumą, todėl prašo valstybes nares ir Komisiją Energijos bendrijai teikti politinę paramą;
64. pabrėžia, kad galutiniai energijos vartotojai – asmenys, MVĮ ir pramonė – yra patys svarbiausi energijos vidaus rinkai ir turėtų patirti kiek įmanoma mažesnes energijos sąnaudas ir mokėti mažiausią skaidriai apskaičiuotą kainą, taip pat jie turėtų būti kuo tiksliau informuojami ir konsultuojami įvairiomis lengvai pasiekiamomis informavimo priemonėmis, kad būtų skatinamas atsakingas energijos vartojimas ir išspręsta didėjančių ir vis nepastovesnių energijos kainų vartotojams problema; pažymi, kad svarbu padėti kurti ir valdyti piliečių iniciatyvas;
65. pabrėžia, jog reikia naujojoje strategijoje spręsti didėjančių energijos kainų ir ekonomikos krizės padarinių, susijusių su energijos prieinamumu ir teisingu finansinės naštos padalijimu galutiniams vartotojams (namų ūkiams ir įmonėms), klausimą; visų pirma ragina imtis priemonių, kurios galėtų padėti užkirsti kelią darbo vietų praradimui neigiamai paveiktuose ES aukšto energijos vartojimo lygio pramonės sektoriuose, kurie yra vieni iš švaresnių šios rūšies sektorių pasaulyje; pripažįsta, kad ekonomiškai efektyvus energijos taupymas gali sumažinti tiek namų ūkių, tiek įmonių energijos sąskaitas;
66. ragina Komisiją ir valstybes nares ypač atkreipti dėmesį į energijos prieinamumą ir energijos nepriteklį; mano, kad šiems klausimams spręsti būtina nuosekli politinė sistema, ir kviečia Komisiją skatinti keitimąsi geriausia praktika šioje srityje ir bendradarbiauti su valstybėmis narėmis, kad būtų parengti esamo ir galimo energijos nepritekliaus nustatymo ir palyginimo rodikliai ir gairės; pažymi, kad prie Lisabonos sutarties pridėtame Protokole Nr. 26 dėl bendrus interesus tenkinančių paslaugų nustatyta, kad energija yra esminė paslauga; pabrėžia, kad energetikos politikos sąnaudų atgavimas turėtų būti kuo sąžiningesnis, ypatingą dėmesį skiriant mažas pajamas gaunantiems asmenims, pažeidžiamoms šeimoms, kurioms didžiausią poveikį daro didelės energijos kainos; mano, kad reikia skatinti vartotojų dalyvavimą; pabrėžia, kad rinkų ir infrastruktūros atnaujinimas turėtų atitikti piliečių poreikius ir kad investicijos turėtų būti skaidrios ir už jas reikėtų prisiimti atsakomybę.

ES ekonomikos konkurencingumo skatinimas

67. pažymi, kad pasauliniu mastu ES aplinkos kokybės standartai yra didžiausi, daugelyje valstybių narių visuomenė yra senėjanti, o nedarbo lygis didelis, kad dabartinis ekonomikos augimas yra nedidelis arba ekonomika apskritai neauga, ir tai gali būti ištaisyta tik didinant ES konkurencingumą;
68. taip pat pažymi, kad priėmus 2020 m. dokumentų rinkinį ES ekonominė veikla sumažėjo ir kad daugelis ES piliečių perkamų produktų, kurie gali būti pagaminti ir gabenami tik naudojant energiją ir gaminant CO₂, yra importuojami į Sąjungą taip mažinant konkurencingumą, užimtumą, augimą, ES suvartojamą energijos kiekį ir didina anglies dioksido nutekėjimą ir nedarbą ir veiksmingai perkelia mūsų išmetamą teršalų kiekį į trečiąsias šalis;
69. mano, kad, nors daugelį energetikos politikos tikslų galima pasiekti didinant energijos

kainas ir taip mažinant ekonominę veiklą, iššūkis yra šiuos tikslus pasiekti tuo pat metu didinant ekonominę veiklą;

70. mano, kad aiškia ir patikima 2030 m. strategija bus skatinamos investicijos į naujoviškas technologijas, moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra ir privačios investicijos, o tai kartu su viešąja parama ekonomikai suteiks itin reikalingą impulsą bendrai ekonomikai skatinti ir didins konkurencingumą, augimą ir aukštos kokybės darbo vietas, kurių negalima perkelti už Sąjungos ribų, skaičių; mano, kad taip padidėjus investicijoms ir efektyviau naudojant energiją ir išteklius Europos pramonės gamybos sąnaudos ir jautrumas pasaulio energijos kainų svyravimui sumažėtų, o tai savo ruožtu sukurtų pastovesnę investicijų aplinką;
71. siūlo Komisijai sukurti ES ir pagrindinių konkurentų konkurencingumo palyginimo metodą, kuris, pvz., galėtų būti grindžiamas pramonės energijos kainomis, fiskalinės politikos kryptimis, moksliniais tyrimais ir technologine plėtra, inovacijomis, technologijų eksportu, tyrėjų ir aukštos kvalifikacijos darbuotojų skaičiumi, aplinkos ir energijos politikos kryptimis, darbo užmokesčio ir našumo lygiais, infrastruktūra, nereikalinga reguliavimo našta ir kitais atitinkamais veiksniais;
72. siūlo Komisijai pradėti tyrimą ir išanalizuoti naujus ir ekonomiškai efektyvius energijos rinkos projektus siekiant pramonės sektoriui ir vartotojams užtikrinti pačią mažiausią energijos kainą ir geriausią investicijų grąžą, integruojant labiau kintamus atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir užkertant kelią anglies dioksido nutekėjimui; todėl prašo Komisiją kuo greičiau pateikti papildomą vertinimą ir rekomendacijas dėl tolesnių veiksmų siekiant geriau koordinuoti klimato, aplinkos ir pramonės politikos kryptis, kurių imantis būtų išvengta anglies dioksido nutekėjimo pavojaus, ypač daug energijos suvartojančiuose pramonės sektoriuose, kylančio dėl gamybos įrenginių perkėlimo ir investicijų į ES nepriklausančias šalis, atsižvelgiant į papildomus scenarijus, pagal kuriuos pasauliniu lygmeniu nesiimama arba imama per mažai veiksmų siekiant sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį;
73. mano, kad užbaigta, atvira ir skaidri vidaus rinka, kurioje visos ES ir trečiųjų šalių įmonės laikytųsi Bendrijos teisyne, ypač energetikos ir aplinkosaugos srityse, gali ES energijos tiekėjams užtikrinti vienodas sąlygas trečiųjų šalių energijos gamintojų atžvilgiu ir sustiprinti jų derybinę poziciją;
74. pabrėžia, kad būtinas dialogas su ES nepriklausančiomis šalimis įgyvendinant su aplinkos apsauga, ekologiškų technologijų naudojimu ir patenkinamos išsaugojimo būklės palaikymu susijusius ES principus;
75. tvirtai pabrėžia, kad įgyvendinant bet kurią būsimą ES politiką turi būti skiriamas dėmesys jos ekonomikos lyginamiesiems pranašumams ir trūkumams, visų pirma susijusiems su ES pasirašomais laisvosios prekybos susitarimais, taip pat atsižvelgiama į priemones, kurių imama siekiant sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, ir jų ekonominę naudą;
76. pažymi, kad, Tarptautinės energijos agentūros duomenimis, energijos kainos Europoje 2005–2012 m. padidėjo 38 proc., o Jungtinėse Amerikos Valstijose per tą laikotarpį sumažėjo 4 proc.; yra susirūpinęs dėl šio kainų didėjimo poveikio Europos

- konkurencingumui; pabrėžia, kad svarbu pasirašyti planuojamą laisvosios prekybos susitarimą su JAV, kur energijos kainos ir išmetamas dujų kiekis mažta daugiausia todėl, kad buvo pereita nuo anglies prie skalūnų dujų;
77. prašo Komisiją atlikti išsamią bendrų sistemos sąnaudų ir skirtingų energijos išteklių poveikio, taip pat jų poveikio elektros energijos gamybos pajėgumų pakankamumui ilguoju laikotarpiu analizę;
 78. pabrėžia, kad energijos kainos vartotojams ir pramonei yra labai svarbus atitinkamai namų ūkių išlaidų ir gamybos sąnaudų veiksnys; yra įsitikinęs, kad ES klimato tikslai turėtų būti nustatomi nedarant žalos jos konkurencingumui ir energijos tiekimo saugumui; todėl reikalauja atlikti privalomą ir išsamų bet kokios politinės priemonės ES ir valstybių narių konkurencingumui daromo poveikio vertinimą; ragina Komisiją ir valstybes nares ES pramonės konkurencingumo klausimą kiek įmanoma labiau integruoti į visas kitas politikos sritis ir pritaria Komisijos pasiūlymui ES pramonei tenkančią BVP dalį padidinti iki 20 proc.;
 79. pažymi, kad pagrindiniai ES konkurentai pasaulinėje rinkoje daug dėmesio skiria technologinei plėtrai, inovacijoms ir pramonės procesų tobulinimui nenustatydami privalomų tikslų; be to, pažymi, kad daugumos jų ekonomika auga greičiau nei ES; daro išvadą, kad ES turi teikti pirmenybę moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai (įskaitant mokslo ir technologijų partnerysčių su savo tarptautiniais partneriais plėtojimą), inovacijoms (ypač kurti papildomą naudą Europai plėtojant tvarias technologijas ir jas kuriant vietos rinkoje) ir pramoninių procesų našumo gerinimui;
 80. ragina Komisiją aiškiau apibrėžti užimtumo galimybes tvarios energetikos sektoriuose kiekvienoje valstybėje narėje ir bendrai visoje Sąjungoje; ragina imtis priemonių siekiant iš anksto nustatyti, kokių gebėjimų reikės naujai sukurtose darbo vietose, sudaryti sąlygas jų įgyti ir užtikrinti jų atitiktį, kad būtų galima pakoreguoti švietimo ir mokymo sistemas ir spręsti naujus iššūkius, susijusius su esamomis darbo vietomis, kurių profilis keičiasi: jos tampa ekologiškesnėmis darbo vietomis;
 81. vis dėlto primygtinai ragina Komisiją nuodugniai apsvarstyti naujų politikos sričių poveikį, atsižvelgiant į apskaičiuotą planuojamą sukurti „ekologiškų darbo vietų“ skaičių, palyginti su pramonės konkurencingumo ir esamų darbo vietų praradimu kituose sektoriuose, visų pirma atkreipiant dėmesį į sunkiosios pramonės šakas ir pripažįstant skirtingų aplinkybių buvimą valstybėse narėse;
 82. ragina imtis priemonių, kad būtų išsaugotos darbo vietos labiausiai paveiktuose daug anglies dioksido išmetančiuose sektoriuose, pavyzdžiui, elektros gamybos, transporto, statybos ir daug energijos suvartojančiuose pramonės sektoriuose, kurie apskritai yra ekologiškiausi ir kuriuose tausiai pasaulyje naudojami išteklių; ragina palengvinti darbuotojų perkėlimą iš paveiktų daug anglies dioksido išmetančių sektorių į kitus sektorius tuo atveju, kai pirmuosiuose prarandamos darbo vietos;
 83. pabrėžia, kad socialinis dialogas ir darbuotojų dalyvavimas yra pagrindinės vertybės ir priemonės, kuriomis remiamas ir suderinamas socialinės sanglaudos, kokybiškų darbo vietų ir darbo vietų kūrimo skatinimas;

84. atkreipia dėmesį į pagrindinį vaidmenį, kurį atlieka MVĮ kaip ekonomikos augimą skatinančios įmonės ES, ir ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti palankias sąlygas MVĮ investicijoms į energijos taupymo technologijas ir aktyviai skatinti šias investicijas;
85. primygtinai ragina valstybes nares ir tarptautinę bendruomenę skatinti mokslo, technologijų, inžinerijos ir matematikos (MTIM) švietimą energetikos sektoriuje ir sudaryti sąlygas švietimo institucijoms parengti kvalifikuotą darbo jėgą, taip pat būsimą mokslininkų ir naujovių kūrėjų, kurie padės pasiekti energetiškai savarankiškos ir tvarios Europos tikslą, kartą; todėl primena svarbų programos „Horizontas 2020“ ir Europos inovacijų ir technologijų instituto vaidmenį šalinant atotrūkį tarp mokslinių tyrimų, švietimo ir taikomųjų inovacijų energetikos sektoriuje;

Valstybių narių pajėgumų skirtumų pripažinimas

86. pritaria Komisijos pastebėjimams, kad ES klimato ir energijos tikslai kiekvieną valstybę narę ir jos piliečius gali veikti skirtingai, todėl yra teisinga atsižvelgti į individualias kiekvienos valstybės aplinkybes (kaip antai jos BVP), skiriant ypač daug dėmesio toms valstybėms, kurios susiduria su dideliais finansiniais sunkumais, pasiekimus mažinant išmetamųjų teršalų kiekį nuo 1990 m., išmetamųjų teršalų kiekį vienam gyventojui, ekonominį pajėgumą ir galimybes mažinti išmetamųjų teršalų kiekį, turimus energijos išteklius ir galimybę naudotis technologijomis ir energijos taupymo galimybėmis;
87. pažymi, kad išmetamo anglies dioksido kiekio mažinimo strategijoje neatsižvelgiama į kai kurių valstybių narių padėtį, dėl kurios tose valstybėse gali masiškai padidėti energijos nepritekliai;
88. pabrėžia, kad ES, remdamasi SESV 194 straipsniu, turi užbaigti energijos vidaus rinkos kūrimo procesą ir skatinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir taupų energijos naudojimą, o valstybės narės priima sprendimus dėl savo energijos rūšių derinio ir joms turėtų būti suteikta galimybė taikyti ir plėtoti skirtingą požiūrį į technologijas ir energijos išteklius, kurie yra ekologiški ir priimtini socialiniu bei ekonominiu aspektu ir kuriuos naudojant, remiantis Sąjungos klimato ir energijos politikos tikslais, siekiama puoselėti ir gerinti aplinką; mano, kad bet kokioje būsimoje strategijoje turėtų būti gerbiamas valstybių narių nepriklausomumas ir nesiekama riboti šios galios teisės aktais, kuriais galėtų būti užkirstas kelias didesniai vietos energijos išteklių naudojimui;
89. pažymi, kad galimybės naudotis kapitalu ir kapitalo sąnaudos, ypač MVĮ ir sunkiosios pramonės sektoriui, dažnai yra kliūtis daug kapitalo investuojant į švaresnes technologijas ir energijos vartojimo efektyvumą; todėl prašo Komisiją išnagrinėti galimybę įsteigti fondą, kuris apimtų esamus ir naujus finansavimo šaltinius ir padėtų pritraukti investicijas, siekiant skatinti inovatyvių tvarių technologijų plėtrą ir remti iniciatyvas, kurias įgyvendinant būtų gerinamas daug energijos suvartojančių pramonės sektorių efektyvumas;
90. prašo Komisiją labiau skatinti esamas finansines priemones, skirtas investicijoms į tvarias technologijas (pvz., „NER300“ programos), ir didinti jų veiksmingumą kaupiant visą reikalingą informaciją apie finansines galimybes nacionaliniu, regioniniu ir vietos

lygmenimis bendroje, aiškioje ir lengvai prieinamoje duomenų bazėje;

91. ragina ES laikytis pragmatiško požiūrio į naujus rinkos modelius, reglamentavimą ir tvarių energijos sprendimų finansavimo modelius;

ES tarptautiniu lygmeniu

92. pabrėžia, kad sėkmingai įveikti klimato kaitą galima tik bendromis visuotinėmis pastangomis, trečiosioms šalims prisiimant privalomus įsipareigojimus sumažinti išmetamą CO₂ kiekį, o nuolatinis vienpusis ES įsipareigojimas kenkia Europos pramoninei bazei; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad norint priimti teisės aktus, kuriais būtų numatyti tinkami 2030 m. ES klimato ir energetikos strategijos užmojai, į strategiją turėtų būti įtrauktos nuostatos, pagal kurias būtų leidžiama atsižvelgti į 2015 m. Paryžiaus šalių konferencijos derybų rezultatus;
93. pažymi, kad šiuo metu keletas besivystančių ir išsivysčiusių šalių kuria įvairias klimato politikos strategijas ir plėtoja investicijas, įskaitant savo apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemų, kurios atitinka ES ATLPS, įgyvendinimą; palankiai vertina būsimą galimybę susieti ES ATLPS su kitomis prekybos anglimi priemonėmis visame pasaulyje siekiant sukurti pasaulinę anglies rinką; pabrėžia, kad taikant tokį pasaulinį požiūrį gali būti sudarytos vienodos sąlygos Europos pramonei visapusiškai ir ekonomiškai efektyviai sprendžiant su pramonės išmetamu ŠESD kiekiu susijusius klausimus;
94. ragina geriau koordinuoti Tarybos, Komisijos ir Europos išorės veikslių tarnybos veiksmus, kad ES galėtų vieningai kalbėti tarptautinėse organizacijose ir atlikti aktyvesnį vaidmenį, taip pat daryti didesnę įtaką skatinant tvarios politikos kryptis;
95. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

Or. en